

Uusille urille

T taas on yksi vuosi vaihtumassa uuteen. Kaukana ovat ne lapsuuden päättymättömät vuodet, jolloin kesää ja joulua joutui odotamaan kärsimättömänä. Nyt ne vain tulevat. Joka vuosi nopeammin ja yhtä yllättäen. Nopeasti ovat kuluneet myös kolme työntäyteistä, mutta antoisaa vuotta Finnanestin päätoimittajana. Myönnän, että olen hieman haikein mielin koonnut viimeistä numeroani yhdessä mainion toimituskuntani kanssa. Sen verran syvälle olen uponnut tähän puuhaan. Toivon, että olemme pystyneet välittämään lukijoille edes osan siitä innosta, jolla teemme tätä lehteä. Mutta onneksi olen oppinut jotain lukuisista vuosistani järjestötoiminnan parissa: oikea aika luopua luottamustehtävästä on silloin, kun tehtävä tuntuu vielä hyvältä ja mielekkäältä.

Olen enemmän kuin iloinen siitä, että Finnanestin seuraava päätoimittaja on dosentti Ritva Jokela. Olen varma siitä, että hänen johdollaan hyvä lehtemme kehittyi edelleen ja sen kun vain paranee. Jatkuvuuden kannalta on hyvä, että suurin osa toimituskunnasta pysyy samana. Mutta samalla on hienoa, että joukkoon liittyvät uusina jäseninä Minna Tallgren ja Sami Suvanto, joilla on varmasti uutta annettavaa toimitustyöhön.

Finnanestin perussisältö on pysynyt pitkään samanlaisena. Artikkelien ohella lehdessä on ollut vaihtelevasti muuta aineistoa. Leena Janhusen ja Tapani Tammiston toimittama Finnanest 30 vuotta sitten -palsta on ilmestynyt jokaisessa numerossa kuuden vuoden ajan. Se on tarjonnut lukijoille mielenkiintoisen aikamatkan anesthesiologian lähimenneisyyteen. Kolmessa kymmenessä vuodessa teknologiasta riippuvainen erikoisalamme on edennyt huimin harppauksin eteenpäin. Mo-

ni asia on muuttunut täysin – ja muutamat eivät ollenkaan. Jotta voi ymmärtää tätä päivää on tunnettava myös menneisyyttä. Sen vuoksi toivon, että Finnanest 30 vuotta sitten -palsta saa jatkoa josain muodossa alkuperäisten toimittajien siirtyessä nyt ansaitulle eläkkeelle.

Tänä vuonna Tapani ja Christine Tammiston suururakka suomalaisen anesthesiologian ja teho- ja hoitolaäketieteen historian parissa tuli päätökseen, kun neliosainen ”Kiputyöstä kipuklinikkaan”-artikkelisarja julkaistiin lehdessämme. 18 artikkelista koostuva historiasarja alkoi vuonna 2006, jolloin julkaistiin ”Eetteristä erikoisalaksi”-artikkelisarjan ensimmäinen osa. Seuraava kokonaisuus, ”Elvytys Suomen lääketieteellisissä julkaisuissa”, ilmestyi vuonna 2008. Suomalaisen tehohoidon historiaa käsiteltiin 4-osaisessa ”Kulikutautisairaalaista teho-osastoksi”-sarjassa viime vuonna. Tänä syksynä Suomen Anestesiologiyhdistyksen johtokunta teki hienon päätöksen julkaista artikkelit erillispainoksena, jolloin saamme suomalaisen anestesiahistorian yksiin kansiin.

Uudempia Finnanestin palstoja ovat Finnanest sairaalakierroksella, Hoitosuosituksia -palsta ja Niksinurkka. Uutiset ovat vakiintuneet tärkeäksi osaksi lehteä, ja lukijat ovat osallistuneet ilahduttavasti niiden toimittamiseen. Mutta lehti ei ole koskaan valmis. Aina riittää kehitettävää ja uusia haasteita, joihin täytyy olla valmis vastaamaan.

On aika kiittää teitä kaikkia: Finnanestin lukijoita, kirjoittajia, toimituskuntaa, taittäjää (ammattitaidosta ja sujuvasta yhteistyöstä), nettitoimittajaa, ilmoitushankkijaa ja ilmoittajiamme (joiden ansiosta lehtemme on harvoja kotimaisia lääketieteellisiä julkaisuja, joiden taloudellinen tulos on

säilynyt positiivisena) sekä Suomen Anestesiologi-yhdistyksen johtokuntaa saamastani tuesta. Finnanestiin kirjoittaneiden kollegojen ansiosta lehtemme on säilyttänyt asemansa korkealaatuisena ja luotettavana suomenkielisenä, oman erikoisalamme viimeisimmän tiedon lähteenä. Kiitos myös tiedekuntien edustajille, jotka olette kukin vuorollanne tunnollisesti vastanneet oman numeronne sisällöstä. Tänä vuonna olette olleet erityisen ahkeria, sillä jokaiseen numeroon on tullut materiaalia enemmän kuin olemme pystyneet julkaisemaan, mikä on poikkeuksellista lehden historiassa. Kirjoittajien ja ”tuottajien” tekemän työn painoarvoa lisää se, että anestesiologioiden kliinisen työn kuormittavuus ei ole viime vuosina vähentynyt, vaikka lukumääräisesti meitä on enemmän kuin koskaan. Artikkelit on siis kirjoitettu yleensä vapaa-aikana,

joka on meille kaikille yhä arvokkaampaa.

Kiitos kuuluu myös perheelleni, joka on näiden vuosien aikana kestänyt sen, että olen ollut välillä läsnä arjessa vain osittain. Luova työ vie helposti mennessään ja sen vetovoimaa on vaikea vastustaa. ”Äiti on taas koneella”-lausahdus on tullut meillä tutuksi.

Kaikki päättyy aikanaan. Eteen tulee uusia mahdollisuuksia, jotka kutsuvat tarttumaan haasteeseen ja suuntaamaan uusille urille. Meneillään oleva kaamos on lehden ilmestyessä jo saavuttanut taitekohtansa. Kirjailija Kjell Westön sanoin ”talvi kantaa hännässään valon”.

Rauhallista Joulunaikaa ja Menestyksellistä Uutta Vuotta Finnnanestin lukijoille! ☐

Jyväskylässä itsenäisyyspäivänä 2010

